

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 5 januari 2022 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van tandheelkundige behandeling.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op bijzondere tandheelkundige hulp omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een vergoeding op grond van de basisverzekering. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoekster

Verzoekster heeft multiple agenesien van de blijvende gebitselementen: oligodontie. Hierom zijn in het verleden meerdere implantaten en bruggen geplaatst. Deze functioneren goed, met uitzondering van de brug in het eerste kwadrant. Hiervan is het pijlerelement verloren gegaan. De behandelend tandarts heeft een aanvraag gedaan voor een brug op twee implantaten. De behandelend tandarts wil bovendien de goed functionerende brug het tweede kwadrant vervangen en verhogen, zodat een diepe beet verholpen wordt.

Verweerder heeft de aanvraag aanvankelijk afgewezen, omdat met het plaatsen van de kronen in het verleden de oorspronkelijke afwijking (oligodontie) is verholpen. Later heeft verweerder het deel van de aanvraag dat ziet op het plaatsen van de implantaten en de brug ter vervanging van de losgekomen brug toegewezen. Het deel van de aanvraag dat het vervangen van de goed functionerende brug betreft is afgewezen.

Omdat het eerste deel van de aanvraag is toegewezen is dit niet langer in geschil. Dit advies ziet daarom alleen op het deel van de aanvraag dat is afgewezen door verweerder.

Juridisch kader

Tandheelkundige zorg voor volwassenen maakt geen deel uit van de basisverzekering. Dit kan slechts anders zijn bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Voor een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp

moet sprake zijn van een ernstige aandoening van het tand-kaak-mondstelsel.¹ Oligodontie is een in ernst met schisis vergelijkbare aandoening, als het aantal niet-aangelegde elementen zo groot is dat er sprake is van een ernstige functiestoornis. Ook het aanbrengen van tandheelkundig implantaten die ter bevestiging van een uitneembare prothese zijn, in een zeer ernstig geslonken tandeloze kaak kunnen op grond van de bijzondere tandheelkunde vanuit de basisverzekering worden vergoed.²

Maatmanbeginsel

Wanneer er sprake is van een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp moet daarnaast ook nog worden gekeken naar het maatmanbeginsel. Het maatmanbeginsel brengt met zich mee dat de aanspraak slechts reikt tot een niveau van mondgezondheid die verzoekster zou hebben gehad als de aandoening – in het geval van verzoekster is dit oligodontie – zich niet had voorgedaan.

Duur indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp

In eerste instantie moet worden beoordeeld of de oorspronkelijke indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp nog aanwezig is. Vervolgens moet worden vastgesteld of de noodzaak tot de uitgebreide hulp nog bestaat. Bij deze afweging komt ook weer het maatmanbeginsel aan de orde.

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

De brug in het tweede kwadrant functioneert goed. Beetverhoging (per se) of cosmetische redenen zijn geen indicatie om een goed functionerende brug preventief te vervangen. Een vroegtijdige vervanging van de brug valt niet onder de dekking van de bijzondere tandheelkundige hulp. Verweerder heeft de aanvraag terecht afgewezen.

Omdat er geen aanspraak op bijzondere tandheelkunde bestaat, wordt niet toegekomen aan de beoordeling van het maatmanbeginsel. Wel merkt het Zorginstituut in dit kader het volgende op:

Een brug gaat doorgaans ruim tien jaar mee. Als na die periode een pijlerelement door complicaties verloren gaat, kan het mogelijk zijn dat een nieuwe constructie vergoed wordt vanuit de basisverzekering. Dit is slechts mogelijk als de oorspronkelijke indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp nog bestaat. Oligodontie is een genetische afwijking die niet verdwenen of opgelost is door een eerdere brug met eventuele implantaten.

Conclusie

De aanvraag is terecht afgewezen.

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Verweerder heeft de aanvraag terecht afgewezen.

¹ Artikel 2.7, eerste lid, aanhef en onder a van het Besluit zorgverzekering

² Artikel 2.7, onder c, van het besluit Zorgverzekering